

Stendur illa til við útróðrarflotanum

Tað er tungt hjá útróðrarvinnuni, tí toskurinn og hýsan eru ekki rættiliga komin aftur, sigur Absalon í Buð, formaður í Meginfelag Útróðrarmanna.

Leo Poulsen

Absalon í Buð letur illa at útróðrinum.

– Tað er kanska ikki verri, enn tað hevur verið, men útróðrarvinnan koyrir tungt, ógvuliga tungt, sigur formaðurin í Meginfelag Útróðrarmanna.

Ikki tí, uppsjóvarvinnan hevur glaðar dagar og ríður á einari bylgju, men húkurn sleppur ikki upp í part.

– Nakrir bátar hava roynt á sama hátt, sum norðmenn royna eftir makreli, men tað hevur ikki borið til. Og treytirnar eru jú, at tú skal nýta tann reiðskap, sum er umborð á bátunum, sigur Absalon í Buð.

Hann sigur, at útróðrarflotin er minkaður munandi hesi seinastu árin.

– Tað eru bara nakrir heilt fáir bátar efturi her norðuri, einir fimm til seks bátar, og tað er einki í mun til, hvat tað var í 80-unum, sigur Absalon í Buð.

Hann sigur, at teir bátarnir, sum dríva tað heilt hart, fáa nakað burtur úr.

Absalon í Buð letur illa at standinum hjá útróðrarflotanum. Tað eru frægari útlit við eitt nú æti, men tað hevur ikki sligið til enn, sigur hann.

– Teir royna við monofilament línu, sum teir kunnu royna á djúpum vatni við. Hon er uppi á einari trumlu, og so verða húkarnir festir í línuna, meðan sett verður, sigur Absalon í Buð.

Til ber at draga á heilt djúpum vatni við hesari línuni, og har fáa teir væl av longu og kalva, sum hjálpir væl til í samlaðu stöðuni.

– Men tá tað kemur út í ringu tíðina við vánaligum veðri, noyðast smærru bátarnir at gevast við teirru royndini, sigur Absalon í Buð.

Bíða og vóna

Hann væntar og vónar, at tað fer at siggja frægari út, og onkrir batar eru at hóma.

– Tað hevur sæð frægari út við ati í summar, og tað hevur givið vónir um frægari tíðir. Tað hevur eisini verið heldur frægari til fugl, men tað hevur so ikki sligið ígjøgnum enn, sigur Absalon í Buð.

Hann sigur, at tað eru bara nakrir fáir bátar eftir í Klksvík, og so eru nakrir størri glasfipur bátar í Havn og í Suðri.

– Men tað er einki í mun til, hvat tað var í 80-unum, tá útróðurin

veruliga blomstraði, sigur Absalon í Buð.

Tað hevur verið vánaligt við útróðri í fleiri ár, og spurningurin er bara, hvussu leingi menn orka at halda fram.

– Vit vóna alla tíðina, at tað fer at verða frægari, men spurningurin er bara, hvussu leingi menn orka at halda fram við hesum lag, sigur Absalon í Buð.

Hann sigur, at makrelurin eisini hevur verið eitt vónbrot hjá útróðrarvinnuni.

– Tekur tú til dømis partrolarnar, so er ein stórur partur av teirra inntøku nú makrelurin. Hjá okkum ber einki til í so máta, so tað hevur verið eitt vónbrot fyri okkum, sigur Absalon í Buð.

Teir fáa snøgt sagt ikki fiska markrelin við tí reiðskapi, teir hava.

– Og tað ber heldur ikki til at fáa lut í tilfeinginum til at selja víðari, so vit í hvussu er kundu fingið nakað burtur úr tann vegin, sigur Absalon í Buð.

Fyribils er tí bara at bíða og vóna hjá útróðrarmonnunum.